

temus. Cæterū nonne ueretis nē tibi saluator dicit. Iraſceris
quia frater tuus meus factus est filius, indignaris de iudicio
meo & rebellibus lachrymis facis iniuriā possidenti. Cibum
tibi negas, nō ieunior̄ studio sed doloris. Non amo frugali-
tatem istā ieiunia ista aduersarii mei sunt. Nullā animā reci-
pio quæ me nolēte separaſ a corpore. Tales stulta philoso-
phia habeat martyres, habeat Zenonem uel Cathonem. Si
uiuentē crederes fratrē nunq̄ plāgeres ad meliora migrasse.
Nam sicut præter hāc uitam, est uita alia beator̄ ita præter
hanc mortem est mors alia impior̄. A duersum mortis ergo
duriciā & crudelissimā necessitatē hoc solatio erigimur, q̄
in breui uisuri sumus eos quos dolemus absentes. Neq; enī
mors sed dormitio & somnus appellaſ . Nos dolēdi magis
qui quotidie ſtam⁹ in prelio, & peccator̄ uiciis folidamur
& accipimus uulnera. Absit tamē a fide noſtra ut aliquā pla-
gam dicā eſſe quæ nō habeat consolationē cū ppheta pcla-
met. Nūquid medicus nō eſt in Galaad. Deus enī pmisit te
iſtiſ ſacculi fluctibus uentisq; iaectari ut expertus naufragiū
de cætero ſimiliter periclitari caueris, ita cūcta quæ paſſus
eſſit intelligis uulnera corporis tui ſic anīæ remedia ſunt.
Breuis enim uitae ſpacium æterna memoria cōpensat.

Ca.xxiii.de tribulatiōibus & obprobriis perferēdis.

 Portet nos per multas tribulatiōes introire in regnū
cœlorū. Beati eſtis cum uos maledixerit homines,
& pſecuti fuerint & dixerint omne malū aduersum
uos. Gaudete ergo & exultate quia merces uestra copiosa
eſt in cœlis. Futuræ uitæ gloria p̄ſentis uitæ incōmodis
cōparatur. Præcipue qa nō qui patiſ ſed qui facit iniuriā mi-
ſer ē. Vnde & christianis uexilla crucis ſunt delitiæ trophæa
noſtræ uitæ nō pōpis, ſed miseriis reportant̄ in noſtra clasſe

uiri fortis obprobria sc̄iūt portare nō munera. Nam christi
uincula uolūtaria sunt: & uertunt̄ in amplex⁹. Siq̄saūt cor-
pore imbecillis est: si adsit sapientia nō aduersarii certamina
uincit: maxime quoniā liberi arbitrii sum⁹: sed ipsum dei nu-
tritur auxilio. Quodq; paup̄ati nō nobilitati futuro⁹ bea-
titudo p̄mittiſ. Retrahit quidē uerecūdia senatorū: ne sequa-
tur pauperē christū sed audiat a christo. Qui me cōfessus fu-
erit & mea uerba in generatiōe hac adultera & peccatrice &
filius hoīs cōsitebit eū in gloria patris sui cū angelis sanctis.
Turpe est inter parētes senatores p̄ christo uolūtaria hūili-
tate deiectū. Displicet amicis si post ambitiosi habitus cultū
plæbeia & ignobilia uestimenta muten̄. Sed si hoībus place-
rem: christi seruus nō essem: inquit apostolus. Et ppheta in
psalmo. Quoniā deus dissipat olsa eoꝝ qui hoībus placent
cōfusi sunt quoniā deus spreuit eos: quantū bona & hūana
offensio: per quā inueniſ seruitus christi. Tantū pernitosia
est amicitia quæ dei præstat offensam. Sicut scriptū ē. Qui
uoluerit amicus fieri huius mūdi: inimicus dei constituetur.
Dicat unusquisq; quod uelit ego interim de me p̄ sensus mei
paruitate iudicauit: melius esse cōfundi corā peccatorib⁹ su-
per terrā q̄ corā angelis sanctis in cœlo: uel ubiq̄ iudiciū
suū uoluerit demōstrare. Vnde Eſaias. Vir sua gente nobilis-
simus qui sacer regis Ezechie fuisse referit: ius su dei deposito
cilio nudus nūc tamē ardui præcepti pudore pterritus est:
quō minus dei imperiū sequeret̄ quia nihil honestius esse ho-
mini q̄ suo creatori parere iudicabat. Ioānes quoq; baptista
nobilis & in carne & in spiritu natus: cilitiū a pueritia in ha-
bitum: elegit & locutas in cibū qui nec peccati conscientia:
nec paupertatis iniopia ad huius gloriā oneris sed soli sæculi
beatitudine trahebat. Vnde & apostoli. Stulti & inutiles &

tenuis fidei arguunt. Inde Paulū apostolū proferā, quē quo/
tiens lego uideor mihi nō uerba audire, sed tonitrua qui ocul/
lo mentis futura contéplans dicebat. Quis nos separabit a
charitate christi? tribulatio, an angustia, an p̄secutio, an fa/
mes, an nuditas, an periculū, an gladius? Illos pericula nō se/
parat, nos uero uoluptates. Illi cathenas baiulat innocētes:
nos aurū circūserimus criminosi. Illi in carcerib⁹ uincti, nos
in tricliniis delicati. Illi in neruo positi deū puro corde, & sin/
cera cogitatiōe laudātes nos forte in ipsa ecceſia de forēſibus
calūniis cogitamus, & cū oibus æqualiter legis data gratia
gehēna seu regula p̄missa sunt, alii de diuitiis, alii de uirtuti/
bus meditanti. Cūq; dictū sit generaliter oibus. Dominū deū
tuū adorabis, & illi soli seruies, alii innocentia: misericordia:
castitate: ieuniis deo fideliter, & sine fine seruiētibus. Nos no
bis adulteros eligimus quibus seruire uolumus. Siquidem
iuxta euāgelii sententiā. Ois qui facit peccatū, seruus est pec
cati, reuera si amator pecuniae sum, si gloriae, si supbie, si am/
bitionis aut pompe, dum illi omne studiū meæ uoluptatis
impēdo, domino seruire non possum, quia duobus dominis
neminē seruire posse scriptū est. Nō estis uestri dicit aposto/
lus. Empti estis precio magno, glorificate & portate deū in
corpo uestro. Clementer spiritus sanctus iure nostro nos
cōuenit, sciens hoc in usu publico apud oēs homines custo/
diri, ut tāto seruus in opere domini esset cauтор, quāto ma/
ior in periculo esset cōparatus. Ut intelligamus q̄ strenui
esſe debeat in opere domini, qui redēpti sunt sanguine christi
uel q̄ criminosi debeant iudicari qui cū sciant pro precio ūiae
salutis christi sanguinē esse datū alteri qui nihil præsttit ma/
gis præbeat seruitutē. Rogo quo pudore obsequii aut labo/
ris sui mercedē sperabit a cœlo, cuius fuerit solicitude ois in

terra. Mercenarius saeculi non potest accipere christi mercedem. Ois miles in castris iure spectat annonam qui fortiter in praetorio per ciuibus laborauerit. Dignus est quidem mercenarius mercede sua. Nemo tamem militas deo implicabit se negotiis saecularibus, ut placeat ei cui se probauit. Apostoli uox est. Amplectenda est igitur tristitia quae gaudia parit, nec eius consideranda materia, qua saepe per dulcedinem fructus placet, quoque amare horruit in radice. Et quod litterae scientiam habere desiderat si descendendi non suscepit tedia, peritiæ gaudia adipisci non poterit. Nec cuiusquam eruditiois quisquam habere sufficiet gloriam, nisi estus fuerit ante pressus. Cumque nos dei auxilio destitutos hostis inuaserit, duxeritque captiuos, non desperemus salutem sed iterum armemur ad praelium. Potest fieri ut vincamus ubi uicti sumus, & in eodem loco triuphemus, ubi suimus aliquando captiui. Nam si iuuat dominus miseros habemus salutem, si despicit peccatores habemus sepulchrum. Multo grauior expectata mors quam illata est, ad hoc enim laborem & in saeculi piclitemur militia ut in futuro saeculo coronemur. Nec mirum hoc de homibus credere dum dominus ipse temptatus sit, & de Abraam scriptura testetur, quod deus temptauerit eum. Quam ob causam & apostoli loquitur. Gaudentes in tribulacione & scientes quod tribulatio patientiam operatur patientia probationem, probatio spem, spes autem non confunditur. Scriptum est etiam quod propter te mortificamur tota die, & aestimati sumus ut oves occisiōis. Sed magnae miseriae consolatio est quando in tormentis quis positus scit, prospera secuturus.

Ca. xxiiii. de timore ultimi iudicij, & defectu huius uitae.

Nde satis timeo ne in illa retributiōis die quando ante tribunal christi unicuique sum sua facta reddendū est. His quod in terrenis magis negotiis quam in coelestibus laborarunt, iusti iudicij responsione dicatur. Ite si potestis, & illie